

32001R0539

21.3.2001.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 81/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 539/2001**od 15. ožujka 2001.****o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 62., točku 2.b podtočku i,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

(1) Prema članku 62. točki 2.b Ugovora, Vijeće donosi pravila o vizama za planirane boravke od najdulje tri mjeseca, i u tom je smislu potrebno utvrditi popis onih trećih zemalja čiji državljani moraju imati vize pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva. Članak 61. navodi te popise kao popratne mjere koje su izravno povezane sa slobodnim kretanjem osoba u području slobode, sigurnosti i pravde.

(2) Ova se Uredba nastavlja na schengensku pravnu stečevinu u skladu s Protokolom kojim se ona uključuje u okvir Europske unije, dalje u tekstu „Schengenski protokol”. Ona ne utječe na obveze država članica koje proizlaze iz pravne stečevine kao što je definirano u Prilogu A Odluci 1999/435/EZ od 20. svibnja 1999. o definiranju schengenske pravne stečevine u svrhu utvrđivanja, u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice i Ugovora o Europskoj uniji, pravne osnove za svaku odredbu ili odluku koja čini tu pravnu stečevinu ⁽³⁾.

(3) Ova Uredba predstavlja daljnji razvoj onih odredbi u odnosu na koje je Schengenskim protokolom odobrena uža suradnja i spada u područje iz članka 1. točka B Odluke 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁴⁾.

(4) Na temelju članka 1. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Irska i Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluju u donošenju ove Uredbe. Sukladno tome i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog Protokola, odredbe ove Uredbe ne primjenjuju se na Irsku niti na Ujedinjenu Kraljevinu.

(5) Određivanje onih trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu, i onih koji su izuzeti od tog zahtjeva provodi se na temelju pažljive individualne procjene različitih kriterija koji, *inter alia*, uključuju nezakonito useljavanje, javni poredak i sigurnost, kao i vanjske odnose Europske unije s trećim zemljama, a također uzimajući u obzir implikacije povezane s regionalnom povezanošću i uzajamnošću. Trebalo bi predvidjeti mehanizam Zajednice kojim će se omogućiti provedba ovog načela uzajamnosti ako jedna od trećih zemalja iz Priloga II. ovoj Uredbi odluči uvesti vize za državljane jedne ili više država članica.

(6) Kako Ugovor o Europskom gospodarskom prostoru izuzima državljane Islanda, Lihtenštajna i Norveške od zahtjeva za vizu, ove zemlje nisu uključene na popis iz Priloga II. ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL C 177 E, 27.6.2000., str. 66.

⁽²⁾ Mišljenje od 5. srpnja 2000. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

- (7) U odnosu na osobe bez državljanstva i osobe s priznatim izbjegličkim statusom, ne dovodeći u pitanje obveze iz međunarodnih ugovora potpisanih od strane država članica, a posebno Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice, potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959. godine, odluka o zahtjevu za vizu ili izuzeću trebala bi ovisiti o trećoj zemlji u kojoj te osobe imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave. Međutim, s obzirom na razlike u nacionalnom zakonodavstvu koje se primjenjuje na osobe bez državljanstva i osobe s priznatim izbjegličkim statusom, države članice mogu odlučiti trebaju li ove kategorije osoba podlijegati zahtjevu za vizu u slučaju ako je treća zemlja u kojoj ove osobe imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave, treća zemlja čiji su državljani oslobođeni od zahtjeva za vizu.
- (8) U određenim slučajevima kada su potrebna posebna pravila za vizu, države članice mogu izuzeti određene kategorije osoba od zahtjeva za vizu ili za njih uvesti taj zahtjev u skladu s javnim međunarodnim pravom ili običajima.
- (9) Kako bi se osiguralo da se sistemom upravlja otvoreno i da su dotične osobe obaviještene, države članice bi trebale ostalim državama članicama i Komisiji priopćiti koje mjere poduzimaju na temelju ove Uredbe. Iz istih razloga, te informacije bi također trebale biti objavljene u *Službenom listu Europskih zajednica*.
- (10) Uvjeti za ulazak na državno područje država članica ili izdavanje viza ne utječu na pravila koja trenutno uređuju priznavanje valjanosti putnih isprava.
- (11) U skladu s načelom proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora, donošenje Uredbe o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva, potrebno je i odgovarajuće sredstvo osiguranja učinkovitog djelovanja zajedničkog viznog režima.
- (12) Ova Uredba predviđa potpuno usklađivanje u pogledu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva. Međutim, primjena izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane određenih trećih zemalja iz Priloga II., stupit će na snagu naknadno. S tim ciljem, Vijeće će donijeti odluku za svaku od tih zemalja na temelju izvješća kojeg je sastavila Komisija,

DONIJELO JE SLJEDEĆU UREDBU:

Članak 1.

1. Državljeni trećih zemalja na popisu u Prilogu I. dužni su posjedovati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica.
2. Ne dovodeći u pitanje članka 8. stavka 2., državljani trećih zemalja na popisu iz Priloga II. izuzimaju se od zahtjeva iz stavka 1. za boravke čije ukupno trajanje ne prelazi tri mjeseca.
3. Državljeni novih trećih zemalja koje su prije bile dio zemalja s popisa iz priloga I. i II. podliježu odredbama stavaka 1. i 2., ako i dok Vijeće ne odluči drukčije sukladno postupku predviđenim u mjerodavnim odredbama Ugovora.
4. Uvođenje zahtjeva za vizu od strane treće zemlje s popisa iz Priloga II. za državljane države članice imat će za posljedicu primjenu sljedećih odredbi, ne dovodeći u pitanje odredbe bilo kojeg sporazuma kojeg je Zajednica eventualno sklopila s tom trećom zemljom, a kojim se odobrava izuzeće od zahtjeva za vizu:
  - (a) država članica može pismeno obavijestiti Komisiju i Vijeće o činjenici da je treća zemlja uvela zahtjev za vizu;
  - (b) u slučaju takve obavijesti, obveza države članice da se državljani dotične treće zemlje podvrgnu zahtjevu za vizu utvrdit će se privremeno 30 dana nakon obavijesti, osim ako Vijeće prije toga kvalificiranom većinom ne odluči drukčije;
  - (c) privremeno uvođenje zahtjeva za vizu Vijeće objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* prije njegovog stupanja na snagu;
  - (d) Komisija razmatra svaki zahtjev Vijeća ili države članice da podnese prijedlog Vijeću za izmjenu priloga ovoj Uredbi za uključenje dotične treće zemlje u Prilog I. i njezino brisanje iz Priloga II.;
  - (e) ako prije donošenja takve izmjene priloga ovoj Uredbi od strane Vijeća treća zemlja stavi izvan snage svoju odluku o uvođenju zahtjeva za vizu, dotična država članica odmah o tome obavješćuje Komisiju i Vijeće u pismenom obliku;
  - (f) Vijeće takvu obavijest objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*. Privremeno uvođenje zahtjeva za vizu za državljane dotične treće zemlje stavlja se izvan snage 7 dana nakon dana objave.

Članak 2.

U smislu ove Uredbe, „viza” znači dozvola izdana od strane države članice ili odluka donesena od strane takve države koja je potrebna radi:

- ulaska za namjeravani boravak u toj državi članici ili više država članica u ukupnom trajanju od najdulje tri mjeseca,
- ulaska radi tranzita kroz državno područje te države članice ili nekoliko država članica, osim radi tranzita u zračnoj luci.

Članak 3.

Ne dovodeći u pitanje obveze iz Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice, potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959. godine, osobe s priznatim izbjegličkim statusom i osobe bez državljanstva:

- podliježu zahtjevu za vizu, ako je treća zemlja u kojoj imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave jedna od trećih zemalja s popisa u Prilogu I.;
- mogu biti izuzete od zahtjeva za vizu ako je treća zemlja u kojoj imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave jedna od trećih zemalja s popisa u Prilogu II.

Članak 4.

1. Država članica može predvidjeti iznimke od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 1. stavkom 1. ili od izuzeća od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 1. stavkom 2. u odnosu na:

- (a) nositelje diplomatskih putovnica, službenih putovnica i ostalih putovnica za obavljanje službenih zadaća;
- (b) civilnu posadu zrakoplova i plovila;
- (c) posadu i prateće osoblje na kriznim ili spasilačkim letovima i ostale pomagачe u slučaju katastrofe ili nezgode;
- (d) civilnu posadu brodova koji plove u međunarodnim vodama;
- (e) nositelje propusnica koje neke međuvladine međunarodne organizacije izdaju svojim djelatnicima.

2. Država članica može izuzeti od zahtjeva za vizu učenika koji ima državljanstvo treće zemlje iz Priloga I. s boravištem u trećoj zemlji iz Priloga II. i koji putuje u okviru školske ekscurzije kao član skupine učenika u pratnji učitelja iz dotične škole.

3. Država članica može predvidjeti iznimku od izuzeća od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 1. stavkom 2. u slučaju osoba koje obavljaju plaćenu aktivnost tijekom svojeg boravka.

Članak 5.

1. U roku od 10 radnih dana od stupanja na snagu ove Uredbe, države članice obavješćuju ostale države članice i Komisiju o mjerama koje su poduzele na temelju članka 3. druge alineje i članka 4. O svim daljnjim promjenama tih mjera obavješćuju ih u roku od pet radnih dana.

2. Komisija objavljuje obavijesti o mjerama mjere iz stavka 1. u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 6.

Ova Uredba ne utječe na nadležnost država članica u odnosu na priznavanje država i teritorijalnih jedinica i putovnica, putnih i osobnih isprava izdanih od strane njihovih tijela.

Članak 7.

1. Ova Uredba zamjenjuje Uredbu Vijeća (EC) br. 574/1999 ⁽¹⁾.

2. Konačne verzije Zajedničkih konzularnih uputa (CCI) i Zajedničkog priručnika (CM), kako proizlaze iz Odluke Schengenskog izvršnog odbora od 28. travnja 1999. (SCH/Com-ex (99) 13), mijenjaju se kako slijedi:

1. naslov Priloga 1., dijela I. CCI-a i Priloga 5., dijela I. CM-a, zamjenjuje se sljedećim:

„Zajednički popis trećih zemalja čiji državljani podliježu zahtjevu za vizu uvedenom Uredbom (EZ) br. 539/2001“;

2. popis u Prilogu 1., dijelu I. CCI-a i u Prilogu 5., dijelu I. CM-a, zamjenjuje se popisom u Prilogu I. ovoj Uredbi;

3. naslov Priloga 1., dijela II. CCI-a i Priloga 5., dijela II. CM-a, zamjenjuje se sljedećim:

„Zajednički popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od zahtjeva za vizu na temelju Uredbe (EZ) br. 539/2001“;

4. popis u Prilogu 1., dijelu II. CCI-a i u Prilogu 5., dijelu II. CM-a, zamjenjuje se popisom u Prilogu II. ovoj Uredbi;

5. dio III. Priloga 1. CCI-u i dio III. Priloga 5. CM-a brišu se.

3. Stavljaju se izvan snage odluke Schengenskog izvršnog odbora od 15. prosinca 1997. (SCH/Com-ex(97)32) i 16. prosinca 1998. (SCH/Com-ex (98)53, rev.2).

Članak 8.

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

2. Međutim, za državljane zemlje u Prilogu II. označene zvjezdicom, dan stupanja na snagu članka 1. stavka 2. Vijeće će odrediti naknadno, u skladu s člankom 67. stavkom 3. Ugovora, a na temelju izvješća koje se spominje u sljedećem podstavku.

S tim ciljem, Komisija zahtijeva od dotične zemlje da naznači koje je obveze o nezakonitom useljavanju i nezakonitom boravku spremna preuzeti, što uključuje vraćanje u domovinu (repatrijaciju) osoba iz te zemlje koje u njoj ilegalno borave, i o tome izvještavati Vijeće. Komisija Vijeću podnosi prvo izvješće, popraćeno korisnim preporukama, najkasnije do 30. lipnja 2001.

⁽¹⁾ SL L 72, 18.3.1999., str. 2.

Do donošenja od strane Vijeća akta koji sadrži spomenutu odluku, zahtjev iz članka 1. stavka 1. primjenjivat će se na državljane te zemlje. Članci od 2. do 6. ove Uredbe u cijelosti se primjenjuju.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. ožujka 2001.

Za Vijeće
Predsjednik
M-I. KLINGVALL

PRILOG I.

Zajednički popis iz članka 1. stavka 1.

1. DRŽAVE

Afganistan	Gabon
Albanija	Gambija
Alžir	Gruzija
Angola	Gana
Antigva i Barbuda	Grenada
Armenija	Gvineja
Azerbajdžan	Gvineja-Bissau
Bahami	Gvajana
Bahrein	Haiti
Bangladeš	Indija
Barbados	Indonezija
Bjelarus	Iran
Belize	Irak
Benin	Jamajka
Butan	Jordan
Bosna i Hercegovina	Kazakstan
Bocvana	Kenija
Burkina Faso	Kiribati
Burma/Myanmar	Kuvajt
Burundi	Kirgistan
Kambodža	Laos
Kamerun	Libanon
Kabo Verde	Lesoto
Srednjoafrička Republika	Liberija
Čad	Libija
Kina	Madagaskar
Kolumbija	Malavi
Kongo	Maldivi
Côte d'Ivoire	Mali
Kuba	Maršalovi Otoci
Demokratska Republika Kongo	Mauritanija
Džibuti	Mauricijus
Dominika	Mikronezija
Dominikanska Republika	Moldova
Egipat	Mongolija
Ekvatorijalna Gvineja	Maroko
Eritreja	Mozambik
Etiopija	Namibija
Savezna Republika Jugoslavija (Srbija-Crna Gora)	Nauru
Fidži	Nepal
Bivša jugoslavenska republika Makedonija	Niger

Sjeverna Koreja	Surinam
Sjeverno Marijansko Otočje	Svazi
Oman	Sirija
Pakistan	Tadžikistan
Palau	Tanzanija
Papua Nova Gvineja	Tajland
Peru	Komori
Filipini	Togo
Katar	Tonga
Rusija	Trinidad i Tobago
Ruanda	Tunis
Sveti Kristofor i Nevis	Turska
Sveta Lucija	Turkmenistan
Sv. Vincent i Grenadini	Tuvalu
Sveti Toma i Prinsipe	Uganda
Saudijska Arabija	Ukrajina
Senegal	Ujedinjeni Arapski Emirati
Sejšeli	Uzbekistan
Sijera Leone	Vanuatu
Salomonovi Otoci	Vijetnam
Somalija	Zapadna Samoa
Južna Afrika	Jemen
Šri Lanka	Zambija
Sudan	Zimbabve

2. ENTITETI I TERITORIJALNE VLASTI KOJI NISU PRIZNATI KAO DRŽAVE OD STRANE BAREM JEDNE DRŽAVE ČLANICE

Istočni Timor
Palestinska uprava
Tajvan

PRILOG II.

Zajednički popis iz članka 1. stavka 2.

1. DRŽAVE

Andora	Malezija
Argentina	Malta
Australija	Meksiko
Bolivija	Monako
Brazil	Novi Zeland
Bruneji	Nikaragva
Bugarska	Panama
Kanada	Paragvaj
Čile	Poljska
Kostarika	Rumunjska (*)
Hrvatska	Salvador
Cipar	San Marino
Češka Republika	Singapur
Ekvador	Slovačka
Estonija	Slovenija
Gvatemala	Sjeverna Koreja
Sveta Stolica	Švicarska
Honduras	Sjedinjene Američke Države
Mađarska	Urugvaj
Izrael	Venezuela
Japan	
Latvija	
Litva	

2. POSEBNA UPRAVNA PODRUČJA NARODNE REPUBLIKE KINE

- Hong Kong SAR ⁽¹⁾
- Makao SAR ⁽²⁾

⁽¹⁾ Izuzeće od zahtjeva za vizu primjenjuje se samo na nositelje putovnice za „Special Administrative Region Hong Kong”.

⁽²⁾ Izuzeće od zahtjeva za vizu primjenjuje se samo na nositelje putovnice za „Regiao Administrativa Especial de Macau”.

(*) Vidjeti članak 8. stavak 2.